

tige og begrænset skattepligtige personer foreslås reglerne udvidet til at omfatte begge de nævnte grupper af personer.

Til § 6.

§ 6, stk. 4, om, hvilke fonds der betragtes som faste reserver ved opgørelsen af aktiekapital m. v. til brug ved beregningen af udbytte- og restrate, foreslås omformuleret. Efter de skattelignende myndigheders praksis kan man til faste reserver ikke henregne fonds, der er tilvejebragt ved henlæggelser, som er bragt til fradrag ved opgørelsen af selskabets skattepligtige indkomst, f. eks. afskrivning på i ordre værende varer. Da der kan rejses spørgsmål om, hvorvidt paragraffen i sin nuværende udformning omfatter sådanne henlæggelser, og da

spørgsmålet har fået særlig aktualitet på grund af den i sommeren 1957 gennemførte investeringsfundsordning, foreslås paragraffen affattet således, at det klargøres, at henlæggelserne skal opfylde de i praksis stillede krav. Samtidig foreslås det, at overkurs, som et selskab opnår ved udstedelse af aktier, f. eks. i forbindelse med en udvidelse af aktiekapitalen, kan henregnes til faste reserver, for så vidt de pågældende beløb henlægges til fonds, der i øvrigt opfylder betingelserne for at blive betragtet som faste reserver.

Til § 10.

I punkt b er foreslået en rent redaktionel ændring.